

Nr 181

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 14 oktober 1960.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 3 juni 1960 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 28 juli 1960 undertecknat avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

G. E. Sträng

Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

Konungariket Sveriges regering och Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering hava,

föranledda av önskan att ingå ett avtal till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap,

överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I

(1) De skatter, som avses i detta avtal, äro:

(a) Beträffande Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland:

i Storbritannien utgående kvarlåtenskapsskatt.

(b) Beträffande Sverige:

i Sverige utgående arvsskatt.

(2) Detta avtal skall även tillämpas beträffande alla andra skatter, vilka äro i huvudsak likartade med de i paragraf 1 angivna skatterna och vilka påläggas i Sverige eller Storbritannien efter undertecknandet av detta avtal.

Artikel II

(1) Där icke sammanhanget annat föranleder, skola i detta avtal följande uttryck hava nedan angiven betydelse:

(a) uttrycket »Det Förenade Konungariket» åsyftar Storbritannien och Nordirland;

(b) uttrycket »Storbritannien» betyder England, Wales och Skottland men inbegriper icke Normandiska öarna (Channel Islands) och ön Man.

Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Sweden for Relief from Double Taxation with respect to Duties on the Estates of Deceased Persons

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Sweden;

Desiring to conclude a Convention for relief from double taxation with respect to duties on the estates of deceased persons;

Have agreed as follows: —

Article I

(1) The duties which are the subject of the present Convention are: —

(a) in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

the estate duty imposed in Great Britain;

(b) in Sweden:

the succession duty imposed in Sweden.

(2) The present Convention shall also apply to any other duties of a substantially similar character to the duties referred to in paragraph (1) which may be imposed in Great Britain or Sweden subsequently to the date of signature of the present Convention.

Article II

(1) In the present Convention, unless the context otherwise requires: —

(a) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland;

(b) the term "Great Britain" means England, Wales and Scotland, and does not include the Channel Islands and the Isle of Man;

(c) uttrycket »stat», då det användes beträffande den ena eller den andra avtalslutande staten åsyftar Sverige eller Storbritannien, alltefter som sammanhanget kräver;

(d) uttrycket »skatt» åsyftar den i Sverige utgående arvsskatten eller den i Storbritannien utgående kvarlåtenskapsskatten, alltefter som sammanhanget kräver.

(2) Vid tillämpningen av detta avtal skall frågan, huruvida en avliden vid sin död var bosatt inom en av de avtalslutande staternas område, avgöras i överensstämmelse med gällande lag i den staten.

(3) Då en av de avtalslutande staterna tillämpar bestämmelserna i avtalet, skall, såvida icke sammanhanget annorlunda kräver, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke särskilt angivits, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar i den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i avtalet.

Artikel III

(1) Om en avliden vid sin död var bosatt inom den ena avtalslutande statens område men icke inom den andra avtalslutande statens område, skall, såvitt gäller skattens bestämmande, frågan, var varje slag av egendom skall anses vara belägen, avgöras uteslutande i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel IV.

(2) Paragraf (1) av denna artikel är tillämplig allenast under förutsättning att, med bortseende från artikel IV:

(a) skatt skulle utgå för egendomen enligt lagstiftningen i båda de avtalslutande staterna; eller

(b) skatt skulle utgå för egendomen enligt lagstiftningen i den ena avtalslutande staten och skulle utgå även enligt lagstiftningen i den andra avtalslutande staten, därest ej uttryckligt undantag från skatteplikt stadgats i sistnämnda lagstiftning.

(3) Paragraf (1) av denna artikel är icke tillämplig i den mån densamma skulle leda till att skatt skulle utgå i

(c) the term "territory", when used in relation to one or the other Contracting Party, means Great Britain or Sweden, as the context requires;

(d) the term "duty" means the estate duty imposed in Great Britain or the succession duty imposed in Sweden, as the context requires.

(2) For the purposes of the present Convention, the question whether a deceased person was domiciled in any part of the territory of one of the Contracting Parties at the time of his death shall be determined in accordance with the law in force in that territory.

(3) In the application of the provisions of the present Convention by either Contracting Party any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law in force in the territory of that Party relating to the duties which are the subject of the Convention.

Article III

(1) Where a person was at the time of his death domiciled in any part of the territory of one of the Contracting Parties but not in any part of the territory of the other Contracting Party, the situs of any property shall for the purposes of the imposition of duty be determined exclusively in accordance with the rules in Article IV.

(2) Paragraph (1) of this Article shall apply if, and only if, apart from the said Article IV: —

(a) duty would be imposed on the property under the law of the territory of each of the Contracting Parties; or

(b) duty would be imposed on the property under the law of the territory of one of the Contracting Parties and would, but for some specific exemption, also be imposed thereon under the law of the territory of the other Contracting Party.

(3) Paragraph (1) of this Article shall not apply if by reason of its application duty would be imposed in the territory

den ena avtalsslutande staten för egendom, för vilken, med bortseende från sagda paragraf, skatt icke skall utgå i den staten.

of one of the Contracting Parties on property on which, apart from the said paragraph, duty would not be imposed in that territory.

Artikel IV

De bestämmelser, som åsyftas i paragraf (1) av artikel III äro:

(a) rättigheter, vilka avse fast egendom (dock icke sådana rättigheter för vilka fast egendom utgör säkerhet), skola anses vara belägna å den ort, där den fasta egendomen finnes;

(b) rättigheter, vilka avse sådana materiella ting av lös egendoms natur (dock icke sådana rättigheter för vilka dylika ting utgöra säkerhet), beträffande vilka särskild bestämmelse icke meddelats i det följande, eller sedlar eller annan å utställningsorten såsom lagligt betalningsmedel erkänd valuta eller växlar eller löpande skuldebrev, skola anses vara belägna å den ort, där de materiella tingen, sedlarna, valutan, växlar eller skuldebreven finnas vid dödsfallet, eller, därest egendomen är under befordran från en ort till annan, å destinationsorten;

(c) fordringar, vare sig säkerhet för desamma ställts eller icke — härunder inbegripas av stat, kommun eller offentlig myndighet utfärdade värdepapper samt av bolag utfärdade debentures men inbegripas icke sådana fordringar för vilka särskild bestämmelse meddelats i denna artikel — skola anses vara belägna å den ort, där den avlidne var bosatt vid sin död;

(d) aktier eller andelar i bolag — härunder inbegripas aktier eller andelar som innehavas av annan person (nominee), vare sig rätten att uppbära avkastningen (beneficial ownership) framgår av skriftlig handling eller annorledes — skola anses vara belägna å ort inom den stat, inom vilken eller enligt vars lagstiftning bolaget bildats;

(e) rätt till penningbelopp, som utfalla på grund av försäkringsavtal, skall anses vara belägen å den ort, där den avlidne var bosatt vid sin död;

(f) fartyg och luftfartyg ävensom andelar däri skola anses vara belägna å den

Article IV

The rules referred to in paragraph (1) of Article III are: —

(a) rights or interests (otherwise than by way of security) in or over immovable property shall be deemed to be situated at the place where such property is located;

(b) rights or interests (otherwise than by way of security) in or over tangible movable property, other than such property for which specific provision is hereinafter made, and in or over bank or currency notes, other forms of currency recognised as legal tender in the place of issue, negotiable bills of exchange and negotiable promissory notes, shall be deemed to be situated at the place where such property, notes, currency or documents are located at the time of death, or if *in transitu*, at the place of destination;

(c) debts, secured or unsecured, including securities issued by any Government, municipality or public authority, and debentures and debenture stock issued by any company, but excluding the forms of indebtedness for which specific provision is made herein, shall be deemed to be situated at the place where the deceased person was domiciled at the time of his death;

(d) shares or stock in a company (including shares or stock held by a nominee, whether the beneficial ownership is evidenced by scrip certificates or otherwise) shall be deemed to be situated at the place in or under the law of which the company was incorporated;

(e) moneys payable under a policy of assurance or insurance shall be deemed to be situated at the place where the deceased person was domiciled at the time of his death;

(f) ships and aircraft and shares thereof shall be deemed to be situated at

ort, där fartyget eller luftfartyget registrerats;

(g) goodwill såsom tillgång i rörelse eller fritt yrke skall anses vara belägen å den ort, där rörelsen eller yrket, var-till densamma hänför sig, utövas;

(h) patent, varumärke, mönster, upphovsrätt ävensom rätt att nyttja patent, varumärke, mönster eller egendom som är föremål för upphovsrätt skola anses vara belägna å den ort, där den avlidne var bosatt vid sin död;

(i) på rättsstridig handling grundade rätts- eller skadeståndsanspråk, som kunna göras gällande för den avlidnes dödsbos räkning, skola anses vara belägna å den ort, där rätts- eller skadeståndsanspråken uppkommo;

(j) domfästa fordringar skola anses vara belägna å domstolens kansliort;

(k) varje annan rättighet skall anses vara belägen å den ort, där rättigheten anses vara belägen enligt gällande lag i den avtalslutande stat, i vilken den avlidne icke var bosatt.

Artikel V

(1) (a) Vid bestämmandet av det belopp varå skatt skall beräknas skola medgivas de avdrag, som äro tillåtna enligt gällande lag i den stat i vilken skatten utgår.

(b) Utöver vad i föregående stycke sägs gäller att vid bestämmandet av det belopp varå skatt skall beräknas i Sverige avdrag skall medgivas för skatt i Storbritannien å egendom, som är belägen därstädes och underkastad beskattning i Sverige, så länge som vid bestämmandet av det belopp varå skatt skall beräknas i Storbritannien avdrag medgives för skatt i Sverige å egendom, som är belägen därstädes och underkastad beskattning i Storbritannien.

(2) Skall skatt utgå i den ena avtalslutande staten i anledning av någons frånfälle, och var den avlidne vid sin död icke bosatt inom denna stat utan inom den andra avtalslutande staten,

the place of registration of the ship or aircraft;

(g) goodwill as a trade, business or professional asset shall be deemed to be situated at the place where the trade, business or profession to which it pertains is carried on;

(h) patents, trade marks, designs, copyright, and rights or licences to use any patent, trade mark, design or copyrighted material shall be deemed to be situated at the place where the deceased person was domiciled at the time of his death;

(i) rights or causes of action *ex delicto* surviving for the benefit of an estate of a deceased person shall be deemed to be situated at the place where such rights or causes of action arose;

(j) judgment debts shall be deemed to be situated at the place where the judgment is recorded;

(k) any other right or interest shall be deemed to be situated at the place determined by the law in force in the territory of the Contracting Party in whose territory the deceased person was not domiciled.

Article V

(1) (a) In determining the amount on which duty is to be computed, permitted deductions shall be allowed in accordance with the law in force in the territory in which the tax is imposed.

(b) Notwithstanding the provisions of the foregoing sub-paragraph, in determining the amount on which duty is to be computed in Sweden, deduction shall be permitted for duty imposed in Great Britain on property situated therein and subject to duty in Sweden, so long as in determining the amount on which duty is to be computed in Great Britain deduction is permitted for duty imposed in Sweden on property situated therein and subject to duty in Great Britain.

(2) Where duty is imposed in the territory of one Contracting Party on the death of a person who at the time of his death was not domiciled in any part of that territory but was domiciled in

skall vid bestämmandet av skattens belopp eller av tillämplig skattesats hänsyn icke tagas till egendom belägen utanför den förstnämnda staten. Vad nu sagts skall icke äga tillämpning beträffande i Storbritannien utgående skatt för egendom som övergår till annan på grund av förordnande underkastat lagstiftningen i Storbritannien.

(3) Skatt skall icke utgå i Sverige för i Storbritannien belägen fast egendom, så länge som skatt icke utgår i Storbritannien för i Sverige belägen fast egendom, som övergår till annan annorledes än på grund av förordnande underkastat lagstiftningen i Storbritannien. Om den avlidne vid sin död var bosatt i Sverige, må emellertid vid bestämmandet av den för återstoden av kvarlåtenskapen tillämpliga skattesatsen hänsyn tagas till sådan i Storbritannien belägen fast egendom.

Artikel VI

(1) Framställning om återbetalning av skatt grundad på bestämmelserna i detta avtal skall göras inom sex år räknat från den dag då den person, beträffande vars kvarlåtenskap framställningen göres, avlidit eller, då fråga är om sådant framskjutet förvärv, för vilket skattskyldighet icke inträder förrän å senare dag, inom sex år från sagda dag.

(2) Räkna skall icke utgå å skattebelopp som återbetalas på grund av bestämmelserna i paragraf 1.

Artikel VII

(1) De behöriga myndigheterna i de båda avtalslutande staterna må träda i direkt förbindelse med varandra för att undanröja svårigheter eller tveksamhet vid avtalets tillämpning eller tolkning.

(2) Uttrycket »behöriga myndigheter» åsyftar för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud, för Storbritanniens vidkommande »the Commissioners of Inland Revenue» eller deras befullmäktigade ombud och för Nordirlands vidkommande finansministern eller hans befull-

some part of the territory of the other Contracting Party, no account shall be taken, in determining the amount or rate of such duty, of property situated outside the former territory, provided that this paragraph shall not apply to duty imposed in Great Britain on property passing under a disposition governed by the law of Great Britain.

(3) Duty shall not be imposed in Sweden on immovable property situated in Great Britain so long as duty is not imposed in Great Britain on immovable property situated in Sweden passing otherwise than under a disposition governed by the law of Great Britain; provided that where a deceased person was domiciled in Sweden at the time of his death, such property situated in Great Britain may be taken into account in determining the rate of duty on the remainder of his estate.

Article VI

(1) Any claim for a refund of duty founded on the provisions of the present Convention shall be made within six years from the date of the death of the deceased person in respect of whose estate the claim is made, or, in the case of an interest in expectancy where payment of duty is deferred until the date on which the interest falls into possession, within six years from that date.

(2) Any such refund shall be made without payment of interest on the amount so refunded.

Article VII

(1) The competent authorities of the two Contracting Parties may communicate with each other directly for the purpose of resolving any difficulty or doubt as to the application or interpretation of this Convention.

(2) In this Article, the term "competent authorities" means, in the case of Great Britain, the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative; in the case of Sweden, the Minister of Finance or his authorised representative; in the case of Northern Ireland, the Minister of Finance or his authorised

mäktigade ombud. Därest avtalet jämlikt artikel VIII utsträckes att gälla något i nämnda artikel angivet territorium skall för detta territoriums vidkommande med »behöriga myndigheter» förstås den myndighet i sagda territorium, som är behörig att handlägga frågor rörande sådana skatter, som avses i detta avtal.

Artikel VIII

(1) Detta avtal må, antingen i dess helhet eller med vissa jämkningar, utvidgas till att även avse varje territorium, för vars förbindelser med främmande makter Det Förenade Konungariket har att svara, under förutsättning att därstädes utgå skatter, som äro i huvudsak likartade med dem, vilka avses i detta avtal. Varje sådan utvidgning av avtalet skall gälla från den dag och med de jämkningar och villkor (inbegripet även villkor angående giltighetstiden) som bestämmas genom notväxling mellan de båda avtalslutande staterna.

(2) Därest detta avtal jämlikt artikel XI upphör att gälla beträffande Sverige och Det Förenade Konungariket, skall, om icke annat uttryckligen överenskommits mellan de båda avtalslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje territorium, vartill avtalet utsträckts jämlikt denna artikel.

Artikel IX

Detta avtal skall äga tillämpning beträffande Nordirland och kvarlåtenskapsskatt, som utgår i Nordirland, på samma sätt som det äger tillämpning beträffande Storbritannien och den kvarlåtenskapsskatt, som utgår i Storbritannien. Avtalet skall dock kunna uppsägas enbart beträffande Nordirland i enlighet med bestämmelserna i artikel XI.

Artikel X

(1) Detta avtal skall ratificeras i enlighet med vardera avtalslutande statens grundlagar och övriga föreskrifter.

representative; and, in the case of any territory to which the present Convention is extended under Article VIII, the competent authority for the administration in such territory of the duties to which the present Convention applies.

Article VIII

(1) The present Convention may be extended, either in its entirety or with modifications, to any territory for whose international relations the United Kingdom is responsible and which imposes duties substantially similar in character to those which are the subject of the Convention, and any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions (including conditions as to termination) as may be specified and agreed between the Contracting Parties in Notes to be exchanged for this purpose.

(2) The termination in respect of the United Kingdom or Sweden of the present Convention under Article XI shall, unless otherwise expressly agreed by the Contracting Parties, terminate the application of the Convention to any territory to which it has been extended under this Article.

Article IX

The present Convention shall apply in relation to Northern Ireland and to the estate duty imposed in Northern Ireland as it applies in relation to Great Britain and to the estate duty imposed in Great Britain, but shall be separately terminable in respect of Northern Ireland in accordance with the provisions of Article XI.

Article X

(1) The present Convention shall be ratified in accordance with the respective constitutional and legal requirements of the territories of the Contracting Parties.

(2) Ratifikationshandlingarna skola utväxlas i Stockholm snarast möjligt.

(3) Avtalet skall träda i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och skall tillämpas i fråga om kvarlåtenskap efter personer som avlida å eller efter nämnda dag.

Artikel XI

Detta avtal skall förbli i kraft in under tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än tre år efter det att avtalet trätt i kraft — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med utgången av det kalenderår under vilket uppsägningen äger rum; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i fråga om kvarlåtenskap efter personer som avlida före årets utgång.

Till bekräftelse härå hava undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av respektive regering, undertecknat detta avtal.

Som skedde i två exemplar, i London den 28 juli 1960, på svenska och engelska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

För Konungariket Sveriges regering:

Gunnar Hägglöf

¶För Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering:

David Ormsby-Gore

(2) The instruments of ratification shall be exchanged at Stockholm as soon as possible.

(3) The present Convention shall enter into force on the date of the exchange of instruments of ratification and shall be applicable to estates of persons who die on or after that date.

Article XI

The present Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting Parties may, on or before the thirtieth day of June in any year, but not earlier than three years after the Convention enters into force, give to the other Contracting Party, through the diplomatic channel, written notice of termination. In such event the Convention shall cease to be effective at the end of the calendar year in which the notice is given but shall continue to apply in respect of the estate of any person dying before the end of that year.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

Done in duplicate at London the 28th day of July, 1960, in the English and Swedish languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of the Kingdom of Sweden:

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 juni 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap* samt anför därvid följande.

Kungl. Maj:t har förut denna dag godkänt förslag till dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Storbritannien beträffande inkomstskatter. Detta avtal skall ersätta ett år 1949 ingånget avtal i samma ämne. Såvitt avser skatter å kvarlåtenskap har hittills saknats en avtalsmässig reglering. I samband med förhandlingarna om det nya inkomstskatteavtalet upptogs därför även förhandlingar om ett arvsskatteavtal. Dessa förhandlingar, som ägde rum parallellt med inkomstskatteförhandlingarna och på svensk sida fördes av samma delegation — nämligen chefen för finansdepartementets rättsavdelning Sten Walberg, ordförande, byråchefen i samma departement Ivan Eckersten samt lagbyråchefen i departementet Erik Aqvist — resulterade i ett på engelska språket avfattat förslag till avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Genom efterföljande skriftväxling kompletterades förslaget i vissa hänseenden, varjämte enighet nåddes om svensk text till avtalsförslaget. Avtalsförslaget — vilket torde såsom *bilaga*¹ få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende — har därefter underställts respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget har remitterats till *Svea hovrätt*, som i utlåtande den 3 mars 1960 — fränsett visst påpekande i förtydligande syfte — ej funnit anledning till erinran mot detsamma.

Under hand har meddelats att man å brittisk sida är beredd att under-teckna avtalsförslaget. Jag torde nu få anmäla detsamma för godkännande å svensk sida.

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med förslaget utom därutinnan att ratifikationsortens namn införts i artikel X samt att, sedan datering och underskrifter verkstälts, uppgift därom införts.

Som en bakgrund till avtalsförslaget torde jag få med några ord beröra det *brittiska skattesystemet*.

Den brittiska dödsbobeskattningen är i såväl Storbritannien som Nordirland anordnad såsom en kvarlåtenskapsbeskattning. Skatten (estate duty) beräknas å nettovärdet av den avlidnes kvarlåtenskap, till vilken hänföres även vissa i livstiden fullbordade gåvor, försäkringsförmåner m. m. Avdrag såsom för skuld medgives i viss utsträckning för utländsk skatt som i anledning av dödsfallet påförts i utlandet belägen egendom. Skattskyldighetens omfattning är beroende av den avlidnes bosättning (domicile) och egendomens belägenhet. Sålunda utgår skatt å all den avlidnes kvarlåtenskap om denne vid sitt frånfälle var bosatt i Storbritannien, dock att fast egendom belägen utanför Storbritannien i regel inte är underkastad kvarlåtenskapsbeskattning. Var den avlidne ej bosatt i Storbritannien vid sin död, utgår skatt allenast å därstädes belägen egendom. Avvikelse från nämnda principer sker i fråga om egendom som är underkastad visst speciellt, av brittisk lag reglerat förordnande. Kvarlåtenskap icke överstigande 3 000 pund är fri från skatt. Skatten är starkt progressiv: skattesatsen varierar från 1 procent å kvarlåtenskaper mellan 3 000 och 4 000 pund till 80 procent å kvarlåtenskaper över 1 miljon pund. Den uppnådda skattesatsen, i sistnämnda fall alltså 80 procent, utgår på hela den skattepliktiga kvarlåtenskapen. En med 45 procent reducerad skatteskala tillämpas emellertid såvitt avser jordbruksegendom och viss industriell egendom.

För att undvika eller lindra internationell dubbelbeskattning av kvarlåtenskap har Storbritannien — såsom ett komplement till den interna lagstiftningens regler — ingått avtal med vissa stater. Dessa avtal har varit av två typer. Den ena avtalstypen, som inneburit ett mera fullständigt undanröjande av den internationella dubbelbeskattningen, har kommit till användning i förhållandet till stater med ett beskattningssystem närbesläktat med det brittiska, t. ex. i förhållandet till Amerikas förenta stater och Canada. Skatterna i dessa länder å kvarlåtenskap har ansetts kunna helt motsvara den brittiska kvarlåtenskapsskatten och motivera, i förekommande fall, en avräkning mot den brittiska skatten. I förhållandet till stater, där skatten å kvarlåtenskap uttages i form av arvslottsbeskattning, har däremot de brittiska avtalsmässiga åtagandena fått en mera begränsad utformning. De åren 1948 resp. 1956 med Nederländerna och Schweiz ingångna avtalen är i enlighet härmed av denna senare typ.

Vid de nu genomförda förhandlingarna har från svensk sida eftersträfvats att försöka träffa en uppgörelse om största möjliga lindring i bestående dubbelbeskattning. Den svenska dödsbobeskattningen är — liksom beskattningen i nyssnämnda europeiska länder — i princip utformad som en arvslottsbeskattning. Då det nu gäller att fastställa regler för dubbelbeskattningens undvikande i fråga om kvarlåtenskap, som drabbas av såväl svensk som brittisk skatt, har svårigheter visat sig föreligga motsvarande dem som mött vid utarbetandet av de sistnämnda brittiska avtalen.

De avtal, som Sverige hittills ingått för undvikande av dubbelbeskattning beträffande kvarlåtenskap, har gällt de nordiska grannländerna, Tyskland, Nederländerna, Belgien, Frankrike, Schweiz, Italien samt Ungern. Vid utformningen av reglerna i dessa avtal har — liksom synes ha skett i ett flertal avtal mellan stater på den europeiska kontinenten — relativt ensartade principer kunnat tillämpas. Dessa principer har i huvudsak inneburit en uppdelning av beskattningsrätten till i kvarlåtenskapen ingående förmögenhet på så sätt att beskattningsrätten till endast vissa slag av förmögenhet, främst fast egendom, förbehållits den stat där egendomen är belägen medan återstoden angivits skola beskattas allenast i den stat, där den avlidne var bosatt vid dödsfallet.

Såsom framgår av vad förut sagts har det förslag till svensk-brittiskt arvsskatteavtal, varom de båda förhandlingsdelegationerna nu enats, ej kunnat utformas enligt sistnämnda principer. De förut nämnda brittisk-schweiziska och brittisk-nederländska avtalen har i stället utgjort en naturlig utgångspunkt för lösningen av föreliggande spörsmål. *Avtalsförslaget* innebär i huvudsak följande.

Förslaget omfattar å brittisk sida såväl den i Storbritannien utgående kvarlåtenskapsskatten (art. I) som den i administrativt avseende från denna skatt skilda, i Nordirland uttagna skatten av samma slag (art. IX). Avtalet avses skola i första hand äga tillämpning å kvarlåtenskap efter personer, som vid dödsfallet var bosatta i någon av de avtalsslutande staterna, men förslagets tillämpningsområde har icke uttryckligen begränsats härtill. Således avses jämväl kvarlåtenskapen efter exempelvis en i tredje stat avliden svensk medborgare skola i förekommande fall behandlas i enlighet med avtalsförslagets föreskrifter.

De egentliga bestämmelserna om uppdelning av beskattningsrätten eller lindring i uppkommen dubbelbeskattning återfinnes i artiklarna III—V av förslaget. Beskattningsrätten till fast egendom föreslås, i överensstämmelse med vad som gäller enligt de av Sverige tidigare ingångna avtalen på detta område, skola i princip förbehållas den stat där egendomen finnes [art. V (3)]. Beträffande övriga egendomslag har, såsom förut antytts, ett fullständigt undvikande av dubbelbeskattning icke kunnat uppnås. En begränsning av konfliktsituationerna vinnes dock genom en i förslaget intagen regel av innebörd att vid påförande av skatt å kvarlåtenskap i den avtalsslutande stat, i vilken arvlåtaren icke var bosatt, hänsyn ej skall tagas till annan egendom än sådan som anses vara belägen i denna stat [art. V(2)].

Egendom, som på grund av belägenheten beskattas i den stat, där arvlåtaren icke var domicilierad vid sin död, kan på grund av interna beskattningsbestämmelser vara underkastad kvarlåtenskapsbeskattning också i arvlåtarens domicilstat. Såsom en lättnad i denna dubbelbeskattning föreslås, att vid bestämmandet av beskattningsunderlaget skall domicilstaten medgiva avdrag såsom för skuld för skatt, som i den andra avtalsslutande staten påföres egendom som där finnes [art. V(1)(b)].

Med den föreslagna regleringen av dubbelbeskattningen å kvarlåtenskap erfordras uttömmande föreskrifter om i vilken av de båda staterna olika slag av i kvarlåtenskapen ingående egendom skall anses vara belägen i avtalets mening. Sådana föreskrifter innefattas i förslaget artikel IV. Vissa av dessa lokaliseringsbestämmelser överensstämmer med de regler som för Sveriges del tidigare kommit till användning i detta sammanhang. Detta gäller bl. a. bestämmelserna angående rättigheter avseende fast egendom (art. IV (a): ort där den fasta egendomen finnes) samt fordringar, försäkringsförmåner och immaterialrättigheter (art. IV (c), (e) och (h): arvlåtarens bosättningsort). De för rättigheter avseende lös sak och för aktier givna bestämmelserna (art. IV (b): den faktiska förvaringsplatsen resp. (d): den stat enligt vars lagstiftning bolaget bildats) skiljer sig däremot från tidigare i flertalet svenska avtal tillämpade regler. Detsamma är förhållandet i fråga om de i artikel IV intagna lokaliseringsföreskrifterna rörande fartyg, goodwill, domfästa fordringar m. m.

Det bör understrykas att de nu nämnda lokaliseringsreglerna ej får förstås som kollisionsnormer i den meningen att genom dem den ena avtalslutande staten förbehålles beskattningsrätten till viss tillgång i kvarlåtenskapen med uteslutande av den andra staten. Av det förut sagda torde framgå, att avtalets bestämmelser, såvitt angår domicilstaten, innebär inskränkning av där eljest gällande skattskyldighet endast i fråga om fast egendom belägen i den andra staten [art. V(3)]. Det må framhållas att lokaliseringsreglerna i artikel IV för svenskt vidkommande är av betydelse särskilt i följande fall. Då den avlidne var bosatt i Storbritannien (svensk medborgare eller ej) och ej i Sverige, skall reglerna beaktas för bestämmande av beskattningsunderlaget för arvsbeskattningen i den mån skatt skall utgå för samma egendom i båda staterna (art. III). Sverige får i sådant fall beskatta här enligt nyssnämnda regler belägen egendom, i den mån arvsskatteförordningen så medgiver. Reglerna skall vidare, då den avlidne vid frånfallet var bosatt i Sverige, beaktas för medgivandet av avdrag såsom för skuld för brittisk skatt å egendom som är belägen i Storbritannien och beskattas i båda staterna.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. På svensk sida har det sedan länge varit ett önskemål att avtal ingås med Storbritannien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande arvsskatter. Bl. a. genom svenska handelskammaren i London har detta önskemål aktualiserats, då intresset för en reglering varit särskilt påtagligt i fråga om svenska medborgare som är verksamma och bosatta i Storbritannien. De principer för uttagande av arvsskatt, som tillämpas i Sverige respektive i Storbritannien, ger i många fall upphov till en dubbel beskattning, som kan vara ganska betungande. Dessa i Sverige och i Storbritannien tillämpade principer är emellertid därjämte sådana att — såsom i det föregående angivits — stora svårigheter mött då det gällt att fastställa kollisionsnormer. Det avtalsförslag, varom de båda förhandlingsdelegationerna enats, innebär dock att bestående dub-

belbeskattning i väsentlig mån undanröjes, och de föreslagna bestämmelserna får såväl från reciprocitets- som andra synpunkter anses innebära en i huvudsak tillfredsställande lösning av berörda spörsmål. Jag vill tillstyrka att förslaget godkännes.

Under erinran att det torde ankomma på chefen för utrikesdepartementet att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härpå att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Bo Jonas Sjönander

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 juni 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Kungl. Maj:t har förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Enligt artikel X i förslaget skall avtalet ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga beskickningschefen i London att underteckna avtalet.

Ur protokollet:

Leif Leifland

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 14 oktober 1960.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Kling.

Sedan Kungl. Maj:t den 3 juni 1960 bemyndigat beskickschefen i London att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland till lindring i dubbelbeskattning beträffande skatten å kvarlåtenskap av en lydelse svarande mot det förslag Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har avtalet den 28 juli 1960 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 3 juni 1960 anfört i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Ragnar Sohlman